

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การวิจัยเป็นการศึกษาค้นคว้าหาความจริง โดยวิธีการที่มีระบบเชื่อถือได้ เป็นการแก้ปัญหา ด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ และช่วยให้ได้สารสนเทศที่ตรงปัญหา ซึ่งสารสนเทศที่ได้จากการวิจัยมิใช่ข้อมูลดิบธรรมดา แต่เป็นสารสนเทศที่ผ่านการวิเคราะห์ กลั่นกรองและทดสอบมาแล้วเป็นอย่างดี (กรมสามัญศึกษา 2531 : 79) การวิจัยได้ถูกนำมาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาการศึกษา การที่จะพัฒนาการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ ครูซึ่งเป็นผู้ที่มีบทบาทโดยตรงในการพัฒนาการศึกษาจะต้องได้รับการพัฒนา ให้รู้จักนำกระบวนการทางการวิจัยมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนก่อน ทั้งนี้เพราะการวิจัยเป็นวิธีหนึ่งซึ่งทำให้ครูค้นพบวิธีใหม่ในการทำงาน ช่วยให้ครูได้ทราบความก้าวหน้าใหม่ ๆ ในด้านเทคนิคการสอน สื่อการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดผลและประเมินผล

ด้วยเหตุนี้การวิจัยได้ถูกนำมาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาครู โดยสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู ได้วางกฎเกณฑ์ในการเลื่อนตำแหน่งและระดับเงินเดือน สำหรับข้าราชการครูที่ต้องการขอตำแหน่งอาจารย์ 3 ด้วยการกระตุ้นให้ข้าราชการครูสนใจใฝ่หาความรู้ ค้นคิดแนวทางใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน และการปฏิบัติงานตามหน้าที่โดยการสร้างสรรค์และพัฒนาในรูปแบบของการเขียนตำรา และงานวิจัยซึ่งกำหนดน้ำหนักไว้ 1 ใน 3 ของการประเมิน และการประเมินในส่วนนี้ได้กำหนดเกณฑ์ไว้ว่า ต้องทำคะแนนได้ตั้งแต่ 65 % หรือ 19.5 คะแนน จาก 30 คะแนนขึ้นไปจึงจะผ่านการประเมิน ลักษณะงานวิจัยที่ครูควรทำตามที่คณะกรรมการข้าราชการครูกำหนด ควรเป็นงานวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งจะเป็นการวิจัยเชิงทดลอง การวิจัยเชิงปฏิบัติการ

การวิจัยเชิงสำรวจ การศึกษาเฉพาะกรณีก็ได้ และควรเป็นการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาการปฏิบัติงาน ในหน้าที่ และปรับปรุงการเรียนการสอน (วิเชียร ประสูตรชาติ 2531 : 21)

การวิจัยในชั้นเรียนนอกจากจะเป็นวิธีการแก้ปัญหาการปฏิบัติงานในหน้าที่ และปรับปรุง การเรียนการสอนแล้ว ยังเป็นวิธีการศึกษาหาความรู้ที่จะช่วยให้ครูมีผลงานทางวิชาการเพื่อปรับ ปรุงประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน

สำหรับงานวิจัยที่จะดำเนินการศึกษานั้นจะเป็นการศึกษาสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียน เช่น นักเรียนไม่ตั้งใจเรียน นักเรียนไม่ทำการบ้าน นักเรียนไม่เคารพครู เป็นต้น นอกจากนี้ อาจจะเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการสอน เช่น นักเรียนไม่เข้าใจเนื้อหาที่ครูสอน ทำให้ผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ครูจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนไม่เหมาะสมกับบทเรียน ในขณะที่ดำเนินการ สอน ฯลฯ ปัญหาที่ครูพบในชั้นเรียนที่สามารถที่จะนำมาทำการวิจัย อาทิ เช่น

1. วิธีการสอน เช่น การเปรียบเทียบการสอนด้วยวิธีเดิมกับวิธีการสอนแบบค้นพบ
2. วิธีการเรียนรู้ เช่น การเรียนแบบบูรณาการกับการเรียนแบบแยกเป็นรายวิชา

เด็กจะรับอย่างไรได้ดีกว่ากัน

3. วิธีการประเมินผลในระยะเวลาก่อนมีการเรียนการสอน ระหว่างจัดการเรียนการ สอน และเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิควิธีต่าง ๆ เพื่อสร้างเครื่องมืออย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การพัฒนาแบบทดสอบวิชาต่าง ๆ

4. เจตคติและค่านิยม เช่น ทำอย่างไรจึงจะเพิ่มเจตคติทางบวกในการทำงานของ นักเรียน หรือระบบค่านิยมของนักเรียนที่มีต่อการให้ความเคารพนับถือในบางสิ่งบางอย่างในชีวิต ของนักเรียน

การวิจัยในชั้นเรียนที่ควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนการสอน เป็นสิ่งที่ครูสามารถจะทำ ได้ ไม่ได้เป็นการเพิ่มงานให้กับครู แต่เป็นการนำประสบการณ์ที่ครูสอนมาทำการวิจัย กล่าวคือ เมื่อครูพบปัญหาหรือข้อสงสัยที่น่าสนใจในห้องเรียน อาจเป็นจากตัวนักเรียน จากการเรียนการสอน จากตัวครูหรืออื่น ๆ เป็นปัญหาหรือข้อสงสัยที่ไม่มีข้อยุติ ไม่สามารถหาคำตอบได้ในทันทีควรจะนำ ปัญหา นั้น ๆ มาดำเนินการตามขั้นตอนกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ นำมาตั้งสมมติฐานทดลองหรือ

เก็บข้อมูลเพิ่มเติมเป็นระยะ นำข้อมูลมาวิเคราะห์ค้นหาคำตอบ สรุปผล และนำผลมาใช้แก้ปัญหา ปรับปรุงการเรียนการสอน ซึ่งการวิจัยในชั้นเรียนจะเป็นการนำเอาปัญหาที่เกิดจากสภาพการเรียนการสอนมาทำการศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้ข้อยุติอันสามารถนำมาพัฒนาการเรียนการสอนนั่นเอง ซึ่งนอกจากจะมีผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาแล้วยังเป็นประโยชน์กับตัวครูผู้ทำวิจัย ในเรื่องความก้าวหน้าทางวิชาชีพในการเลื่อนระดับให้สูงขึ้นอีกด้วย

การที่ครูทำวิจัยเองนี้จะทำให้วิจัยได้ตรงปัญหา และสามารถนำผลไปใช้ได้ทันที ดังที่ กมล สดุดประเสริฐ (2533 : 106) ได้กล่าวไว้ว่า งานวิจัยที่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์ที่สุด ในชั้นเรียนจะได้จากครูผู้สอน ทั้งนี้เพราะครูผู้สอนจะอยู่ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด ข้อมูลที่ได้จะตรงและเป็นความจริง ผลการวิจัยที่ได้จะเป็นประโยชน์และสามารถนำไปใช้ได้ตรงกับปัญหาที่เกิดกับนักเรียน การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนที่ผ่านมาส่วนใหญ่พบว่า เป็นงานวิจัยที่ผู้ทำอยู่ภายนอกโรงเรียน จึงประสบปัญหาเกี่ยวกับการไม่เข้าใจปัญหาที่แท้จริง ส่งผลให้คุณภาพของข้อมูลยังไม่เป็นที่เชื่อถือ ผลงานที่ได้จึงไม่ค่อยมีการนำไปใช้ (กรมวิชาการ 2529 : 115-116)

กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีภาระหน้าที่โดยตรงต่อการจัดการศึกษาของชาติ ได้มีนโยบายให้ครูทำวิจัยเพื่อเป็นผลงานในการเลื่อนระดับ ในบางหน่วยงานได้จัดให้มีการอบรมเพื่อให้บุคลากรของตมมีความรู้ในการทำวิจัย อาทิ กรมสามัญศึกษาได้จัดอบรมครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาโทที่ต้องการทำวิจัย โดยจัดอบรมปีละ 1-2 ครั้ง ทุกปี แจกเอกสารเกี่ยวกับการทำวิจัย เช่น เอกสารแนวทางการทำวิจัยในโรงเรียนมัธยม ฯลฯ แสดงให้เห็นว่า กรมสามัญศึกษาได้พยายามจัดสภาพการณ์ต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้ครูทำวิจัย และจากการศึกษาเบื้องต้นพบว่า ครูมัธยมศึกษาสังกัดกองการมัธยม กรมสามัญศึกษา ซึ่งมีทั้งสิ้น 97,779 คน เป็นครูวุฒิปริญญาโท จำนวน 4,377 คน คือประมาณ 5 % และยิ่งพบอีกว่าครูผู้สอนสังกัดกองการมัธยม กรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีจำนวน 13,774 คน เป็นครูปริญญาโท 1,198 คน คือ ประมาณ 9 % และครูผู้สอนในกรุงเทพมหานคร ที่ต้องการเลื่อนตำแหน่งและระดับให้สูงขึ้น ก็สามารถเพิ่มความสามารถของตนเองได้โดยการทำวิจัยในชั้นเรียน

จากการสำรวจของผู้วิจัยเมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ.2535 เกี่ยวกับการทำวิจัยของครูผู้สอน สังกัดกองการมัธยม กรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เคยศึกษาระดับปริญญาโทมาแล้วจำนวน 1,198 คน พบว่ามีครูจำนวน 18 คน จบปริญญาโทโดยการสอบรวบยอด ส่วนอีก 1,180 คน จบปริญญาโทโดยการทำวิทยานิพนธ์ และยิ่งพบอีกว่าครู 1,180 คน มีประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน นอกเหนือจากการทำวิทยานิพนธ์ 52 คน อีก 1,128 คน ไม่เคยทำวิจัยอื่น ๆ อีกเลยนอกเหนือจากวิทยานิพนธ์ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก)

นอกจากนี้ครูที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 52 คน มีประสบการณ์ในการทำวิจัยแตกต่างกันดังนี้

ครู	37 คน	เคยทำวิจัย	1 เรื่อง
ครู	12 คน	เคยทำวิจัย	2 เรื่อง
ครู	1 คน	เคยทำวิจัย	3 เรื่อง
ครู	1 คน	เคยทำวิจัย	4 เรื่อง
ครู	1 คน	เคยทำวิจัย	5 เรื่อง

เมื่อนับจำนวนครูที่เคยทำวิจัยนอกเหนือจากการทำวิทยานิพนธ์จะเห็นว่ามีเพียง 52 คน คือประมาณ 4 % ทั้งที่มีครูผู้สอนจบปริญญาโทจำนวนมากกว่า 1,000 คน สามารถที่จะทำวิจัยได้ แต่มีครูผู้สอนทำวิจัยน้อยมาก ปัญหาดังกล่าวจึงน่าสนใจว่ามีเหตุผลอะไรที่ทำให้ครูผู้สอนไม่สนใจที่จะใช้กระบวนการวิทยาศาสตร์ในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนในห้องเรียน

ถ้าพิจารณาจากข้อมูลที่น่าเสนอมาข้างต้นตั้งแต่นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่กำหนดให้ใช้การวิจัยเป็นผลงานในการเลื่อนระดับ และอนุญาตให้ครูผู้สอนไปศึกษาต่อในระดับปริญญาโท หน่วยงานต้นสังกัดจัดให้มีการอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน แต่มีครูส่วนน้อยเท่านั้นที่นำวิธีการทำวิจัยมาใช้ในการแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอน จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจถึงสาเหตุสำคัญที่ทำให้ครูผู้สอนที่มีวุฒิปริญญาโททำวิจัยหรือไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน โดยผู้วิจัยแยกครูผู้สอนที่มีวุฒิปริญญาโทออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน และกลุ่มที่ไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน แล้วดูว่าทั้งสองกลุ่มมีคุณลักษณะอะไรแตกต่างกันบ้าง ผลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นประโยชน์

ต่อผู้บริหารในการวางแผนทางการส่งเสริมให้ครูผู้สอนทำวิจัยในชั้นเรียนได้ตรงประเด็น ทั้งนี้เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและตัวครูผู้สอนเองสามารถนำการวิจัยเสนอเป็นผลงานในการเลื่อนระดับด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาตัวแปรที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยในชั้นเรียนและไม่ทำวิจัยในชั้นเรียนของครูมัธยมศึกษาวุฒิปริญญาโท โดยศึกษาจากตัวแปรต่อไปนี้

1.1 คุณลักษณะส่วนตัว ได้แก่ ตำแหน่ง ประสบการณ์การสอน สาขาวิชาที่สำเร็จในระดับปริญญาโท ระยะเวลาหลังสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท หมวดวิชาที่สอน คาบการสอน แรงจูงใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน และนิสัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

1.2 ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการทำวิจัย ได้แก่ ความรู้ความสามารถในระเบียบวิธีวิจัย ความรู้ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ และความรู้ความสามารถในเนื้อหาสาระที่วิจัย

1.3 สภาพที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่ การอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน แหล่งค้นคว้าข้อมูล ที่ปรึกษาสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน ทุนสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน วัสดุอุปกรณ์สำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน ภาระอื่น ๆ นอกจากการสอน และเวลาสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน

2. เพื่อศึกษาถึงสาเหตุสำคัญในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูมัธยมศึกษาวุฒิปริญญาโท

สมมติฐานในการวิจัย

1. ตัวแปรเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนตัวของครูผู้สอนที่มีวุฒิปริญญาโท กลุ่มที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน ต่างจากกลุ่มที่ไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน

2. ตัวแปรเกี่ยวกับความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการทำวิจัยของครูผู้สอนที่มีวุฒิปริญญาโท

กลุ่มที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน ต่างจากกลุ่มที่ไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน

4. ตัวแปรเกี่ยวกับสภาพที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนที่มีวุฒิปริญญาโท กลุ่มที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน ต่างจากกลุ่มที่ไม่เคยทำวิจัยในชั้นเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นครูผู้สอนสังกัดกองการมัธยม กรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เคยศึกษาในระดับปริญญาโทมาแล้ว จำนวน 1,198 คน ที่สำรวจได้เมื่อเดือนกรกฎาคม 2535

2. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะครูผู้สอนที่มีวุฒิปริญญาโทที่เคยทำวิจัยนอกเหนือจากการทำวิทยานิพนธ์ และครูผู้สอนที่มีวุฒิปริญญาโทแต่ไม่เคยทำวิจัยอื่น ๆ

3. ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วยตัวแปรเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนตัวของครูผู้สอน ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการทำวิจัย และสภาพที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งมีตัวแปรทั้งหมด 18 ตัวแปร

ข้อตกลงเบื้องต้น

การตอบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ในวันและเวลาที่แตกต่างกัน มีผลไม่แตกต่างกัน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ตำแหน่ง หมายถึง ตำแหน่งทางราชการของครูผู้สอน ซึ่งได้แก่
 อาจารย์ 1 ระดับ 5 อาจารย์ 2 ระดับ 5 อาจารย์ 2 ระดับ 6 อาจารย์ 2 ระดับ 7
 อาจารย์ 3 ระดับ 7 อาจารย์ 3 ระดับ 8

ประสบการณ์การสอน หมายถึง จำนวนปีที่เริ่มปฏิบัติการสอนจนถึงปัจจุบัน
 สาขาวิชาที่สำเร็จในระดับปริญญาโท หมายถึง สาขาวิชาที่เคยศึกษาจนสำเร็จในระดับปริญญาโท เช่น ศึกษาศาสตร์ การสอนคณิตศาสตร์ ฯลฯ

ระยะเวลาหลังสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท หมายถึง จำนวนปีหลังจากสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทจนถึงปัจจุบัน

หมวดวิชาที่สอน หมายถึง หมวดวิชาที่ครูสอน เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ฯลฯ
 คาบการสอน หมายถึง จำนวนคาบการสอนทั้งหมดต่อสัปดาห์

แรงจูงใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง เหตุผลที่ทำให้ครูต้องทำวิจัยในชั้นเรียน เช่น ต้องการเลื่อนระดับให้สูงขึ้น ต้องการแก้ปัญหาการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน ต้องการพัฒนาวิชาชีพครู ฯลฯ

ความรู้ความสามารถในระเบียบวิธีวิจัย หมายถึง ระดับของความรู้ความสามารถของครูผู้สอน เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

- 1 มีความรู้ความสามารถในระเบียบวิธีวิจัย น้อยที่สุด
- 2 มีความรู้ความสามารถในระเบียบวิธีวิจัย น้อย
- 3 มีความรู้ความสามารถในระเบียบวิธีวิจัย ปานกลาง
- 4 มีความรู้ความสามารถในระเบียบวิธีวิจัย มาก
- 5 มีความรู้ความสามารถในระเบียบวิธีวิจัย มากที่สุด

ความรู้ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ หมายถึง ระดับความสามารถของครูผู้สอน ในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์และเครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับการใช้คอมพิวเตอร์ แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

- 1 มีความรู้ความสามารถในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ น้อยที่สุด
- 2 มีความรู้ความสามารถในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ น้อย
- 3 มีความรู้ความสามารถในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ ปานกลาง
- 4 มีความรู้ความสามารถในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ มาก
- 5 มีความรู้ความสามารถในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ มากที่สุด

ความรู้ความสามารถในเนื้อหาสาระที่วิจัย หมายถึง ระดับความรู้ของครูผู้สอนเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่สอนที่จะทำวิจัยในชั้นเรียน แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

- 1 มีความรู้ความสามารถในเนื้อหาสาระที่วิจัย มากที่สุด

- 2 มีความรู้ความสามารถในเนื้อหาสาระที่วิจัย มาก
- 3 มีความรู้ความสามารถในเนื้อหาสาระที่วิจัย ปานกลาง
- 4 มีความรู้ความสามารถในเนื้อหาสาระที่วิจัย น้อย
- 5 มีความรู้ความสามารถในเนื้อหาสาระที่วิจัย น้อยที่สุด

การอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การที่ครูผู้สอนเคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนจากหน่วยงานต่าง ๆ

แหล่งค้นคว้าข้อมูล หมายถึง แหล่งค้นคว้าข้อมูลสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน เช่น ห้องสมุดของหน่วยงานต่าง ๆ เป็นต้น

ที่ปรึกษาสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การมีบุคคลให้คำปรึกษาสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งอาจเป็นครูในโรงเรียนต่าง ๆ หรืออาจารย์จากสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ เป็นต้น

ทุนสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง เงิน หรือแหล่งทุนสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน อาจเป็นเงินส่วนตัว หรือเงินอุดหนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ

วัสดุอุปกรณ์สำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง อุปกรณ์อำนวยความสะดวกสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน เช่น เครื่องพิมพ์ดีด เครื่องคอมพิวเตอร์ ตู้เก็บเอกสาร เครื่องถ่ายภาพเอกสาร เครื่องโพรเน็ชิว เป็นต้น

การะอื่น ๆ นอกจากการสอน หมายถึง งานที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารที่มีใช้การสอน เช่น หน่วยงานฝ่ายวิชาการ เป็นต้น

เวลาสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง เวลาที่ครูผู้สอนใช้สำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งอาจเป็นนอกเวลาราชการ

นิสัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ระดับลักษณะนิสัยของครูผู้สอนในเรื่องการศึกษาหาข้อเท็จจริงและความรู้ใหม่ ๆ ตลอดจนลักษณะนิสัยในการทำงาน แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

- 1 มีนิสัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย น้อยที่สุด

- 2 มีนิสัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย น้อย
- 3 มีนิสัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย ปานกลาง
- 4 มีนิสัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย มาก
- 5 มีนิสัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย มากที่สุด

คุรุภัณฑ์ศึกษา หมายถึง คุรุปฏิบัติการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด
กองการมัธยม กรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีผลตั้งแต่ปริญญาโท ที่ได้จากการ
สำรวจเมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ.2535

การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การวิจัยโดยครูผู้สอนเพื่อแก้ปัญหา หรือพัฒนาและ
ปรับปรุงการเรียนการสอนอย่างมีระบบระเบียบ โดยนำเอาประสบการณ์ที่สอนมาทำวิจัย ปัญหา
ที่จะนำมาทำการวิจัย คือ ปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอน จากตัวของนักเรียนและตัว
ครูเอง เป็นปัญหาที่ไม่สามารถหาคำตอบได้ทันที ครูจะนำปัญหานั้นมาดำเนินตามขั้นตอนกระบวนการ
การวิทยาศาสตร์ โดยการกำหนดปัญหา ตั้งสมมติฐาน ทดลอง เก็บข้อมูลเป็นระยะ นำข้อมูลมา
วิเคราะห์หาคำตอบ สรุปผล และนำผลที่ได้มาแก้ปัญหา ปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน การ
วิจัยอาจเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ การวิจัยเชิงสำรวจ การวิจัยเชิงทดลอง หรือการศึกษาเฉพาะ
กรณี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

ทำให้ทราบถึงองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยในชั้นเรียนของคุรุภัณฑ์ศึกษา ซึ่งเป็น
ประโยชน์ต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารการศึกษาได้หาทางช่วยเหลือและส่งเสริมให้ครูผู้สอนทำ
วิจัยในชั้นเรียน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย